

RECHTSPRAAK

Werknemer hoeft niet te begrijpen dat zijn arbeidsduur nog niet als overeengekomen moest worden opgevat en dat de tekst van de aanpassing op zijn arbeidsovereenkomst slechts een discretionaire bevoegdheid voor werkgever oplevert om de arbeidsduur te wijzigen.

Feiten

Over januari 2021 heeft De Makelaar aan werknemer slechts het loon voor 32 uur per week overgemaakt. Werknemer stelt zich op het standpunt dat partijen overeengekomen zijn dat de arbeidsduur per 1 januari 2021 40 uur per week bedraagt. Volgens werknemer was een 40-urige werkweek het uitgangspunt, is daarop (in verband met privé-omstandigheden) voor een periode tot 1 juni 2020 een uitzondering gemaakt en is vervolgens na aanpassing een uitzondering gemaakt voor de periode tot 1 januari 2021. Vanaf 1 januari 2021 bedraagt de arbeidsduur volgens werknemer weer 40 uur per week. Werknemer werkte voor het dienstverband bij De Makelaar ook 40 uur per week. De Makelaar is een andere mening toegedaan. Partijen zijn niet overeengekomen dat de arbeidsduur per 1 januari 2021 40 uur per week zou bedragen. Dat staat volgens De Makelaar ook niet in de tekst van de aanpassing. De zin *‘Uiterlijk per 1 januari 2021 gaat werknemer 40 uur per week werken’* betekent iets anders. Partijen hebben bedoeld dat het recht van De Makelaar dat werknemer op enig moment fulltime aan de slag moet, niet komt te vervallen. De tekst is geschreven ten behoeve van de werkgever en veronderstelt natuurlijk ook dat de werknemer, wanneer de werkgever van dit recht gebruikmaakt, daadwerkelijk 40 uur per week gaat werken. De aanvulling op de arbeidsovereenkomst geeft De Makelaar dus het recht om van werknemer te verlangen per 1 januari 2021 weer 40 uur te gaan werken. Dat was de bedoeling en De Makelaar verwijst in dit kader naar een e-mail aan haar toenmalig juridisch adviseur. Werknemer vordert onder meer De Makelaar te veroordelen tot betaling van (achterstallig) salaris op basis van een 40-urige werkweek vanaf 1 januari 2021. De Makelaar stelt onder meer dat de vordering dient te worden afgewezen op grond van onvoorziene omstandigheden en strijd met de redelijkheid en billijkheid. Er is inmiddels sprake van een stroeve arbeidsrelatie en van arbeidsongeschiktheid van werknemer. Dat was destijds niet voorzien. Het is bovendien in strijd met de redelijkheid en billijkheid om tijdens een periode van arbeidsongeschiktheid een recht op arbeidsduurvermeerdering geldend te maken, aldus De Makelaar.

*Oordeel**Overeengekomen arbeidsduur*

Gelet op de tekst van de arbeidsovereenkomst, de aanpassing op de arbeidsovereenkomst en

overigens ook de e-mail van De Makelaar aan haar juridisch adviseur komt de kantonrechter tot het (voorlopige) oordeel dat partijen contractueel een 40-urige werkweek hebben afgesproken, dat daar tweemaal voor een bepaalde periode een uitzondering op is gemaakt en dat vanaf 1 januari 2021 een arbeidsduur van 40 uur per week geldt. De kantonrechter vindt in deze teksten geen, althans onvoldoende aanknopingspunten voor het standpunt van De Makelaar, dat het de bedoeling was dat de aanpassing slechts een discretionaire bevoegdheid voor haar op zou leveren en dat de arbeidsduur vanaf 1 januari 2021 niet als al overeengekomen zou moeten worden opgevat. Als dat de bedoeling was dat had zij dat beter, uitdrukkelijker, moeten vastleggen. Het standpunt strookt ook niet met de toelichting die De Makelaar tijdens de mondelinge behandeling op dit punt heeft gegeven. De Makelaar was op zoek naar een fulltime makelaar die haar voor 40 uur per week kon ondersteunen, niet voor minder. Hieruit volgt de wens van De Makelaar om werknemer na de tweede periode voor 40 uur in dienst te hebben, niet de wens om hem voor 32 uur per week in dienst te hebben en De Makelaar slechts een discretionaire bevoegdheid te verschaffen om van werknemer eventueel een 40-urige werkweek te verlangen. Op grond van de teksten in de arbeidsovereenkomst en de aanpassing kan deze uitleg niet worden gevolgd en hoefde werknemer dat ook niet zo te begrijpen. De kantonrechter gaat in deze procedure dus uit van een contractueel afgesproken arbeidsduur van 40 uur per week ingaande 1 januari 2021.

Onvoorziene omstandigheden en de redelijkheid en billijkheid

De kantonrechter schat in dat de bodemrechter de arbeidsovereenkomst niet gedeeltelijk zal wijzigen op grond van onvoorziene omstandigheden als bedoeld in artikel 6:258 BW, in die zin dat de arbeidsovereenkomst zal worden gewijzigd van 40 uur per week naar 32 uur per week omdat de arbeidsrelatie thans stroef verloopt en werknemer thans arbeidsongeschikt is, omdat deze omstandigheden niet onvoorzien zijn als bedoeld in dat artikel. Dat een arbeidsrelatie stroef kan verlopen en een werknemer arbeidsongeschikt kan raken ligt besloten in de aard van een arbeidsovereenkomst. Op dezelfde grond is er geen sprake van strijd met redelijkheid en billijkheid, waarbij de kantonrechter nog opmerkt dat er in dit geval geen sprake is van het geldend maken van een recht op vermeerdering van de arbeidsduur, maar van nakoming van reeds gemaakte afspraken. Het is voor De Makelaar zuur dat zij werknemer meer moet betalen terwijl hij vanwege zijn arbeidsongeschiktheid niet werkt, maar dat geeft haar niet het recht terug te komen op de gemaakte afspraken. Het gevorderde (achterstallige) loon van werknemer is daarom (bij wijze van voorschot) toewijsbaar.

Instantie: Rechtbank Overijssel

Datum uitspraak: 16-03-2021

ECLI: ECLI:NL:RBOVE:2021:1214

Zaaknummer: 9015230 \ CV EXPL 21-308

Rechters: U. van Houten

Advocaten: J.C. Bender en A.J.C. van Gurp

Wetsartikelen: 7:610 BW, 7:628 BW en 6:258 BW